

Dues oligarquies i una oportunitat

Quan vaig arribar a Santa Maria de l'Avall fa uns anys, la meva visió de l'obligació de servei públic que tenen els Ajuntaments era diametralment oposada a la que vaig intuir entre els meus nous veïns.

Amb el temps he entès que, a força de —al contrari dels habitants de les Corberes Alta i Baixa— pagar-se de la seva butxaca cada servei, cada millora, cada manteniment i cada obra, hem acceptat viure en un estatus d'autogestió. Ens hem habituat a un veïnat autònom, separat del batec vital del poble, on sovint l'única relació amb les institucions de Corbera és el rebut de l'IBI. L'Ajuntament és un ens llunyà, amb un únic propòsit: la recaptació.

Vivim avui en un sistema pervers on l'Ajuntament només es comunica amb la Junta de Delegats, que és un ens purament administratiu que representa propietats i no persones. Com hem comprovat al llarg dels anys, és un sistema oligàrquic, on qui més propietats té, més influència i poder té, i pot arribar a aprovar projectes considerant més el benefici econòmic (convertir les parcel·les en terrenys aptes per a la construcció) que el benefici personal o de convivència.

L'exemple és aquesta Junta de Delegats que ens escup a la cara un "això no ho parareu", emparats en unes votacions de dubtosa credibilitat, on 66 propietaris assistents a l'última junta decideixen el futur de tots els habitants de Santa Maria (inclosos aquells que, a hores d'ara, no s'han assabentat que hauran de pagar més de 30.000 € —més les obres interiors— per una obra a la qual cap Llei ens obliga).

Una oligarquia que avui, durant el període en què som Junta de Compensació, té una capacitat de decisió enorme, però que quan totes les finques estiguin venudes seran un veí més. O potser ni seran veïns: potser només decidiran el nostre futur, s'ho vendran tot i marxaran de Santa Maria.

En una Junta de Compensació, l'Ajuntament és l'ens de tutela. Per tant, no puc deixar de preguntar-me per quina raó l'Alcaldessa Boladeras permet a la Junta de Delegats aprovar aquesta obra —que ja s'ha vist que presenta uns sobre costos altíssims en algunes partides— i que deixarà els veïns en una situació d'indefensió jurídica davant de les empreses adjudicatàries.

Quan es va fer el clavegueram a Can Rigol, l'Ajuntament va ser el garant jurídic de l'operació. Els veïns van pagar l'obra, però va ser l'Ajuntament de Corbera qui va supervisar el projecte, el va visar i va treure a licitació l'obra com una obra pública, garantint el compliment del contracte per part de l'empresa constructora. L'Ajuntament va ser, de veritat, un ens de tutela.

A Santa Maria no se'ns ha acudit demanar aquesta protecció. I l'Ajuntament —posant-se de costat— no ho ha ofert. Aquesta Junta de Delegats li ve molt bé al PSC: no demanen res, no els hi posen problemes, no els fan treballar.

Aquests dies he estat pensant que, si tenim un Ajuntament que no ens representa, quants vots caldrien per posar un altre grup al capdavant de l'Ajuntament en les Eleccions de 2027? I em vaig sorprendre: el PSC té 8 regidors, que ha aconseguit amb 2.026 vots... que són uns 1.300 vots més que la segona força política. No són gaires. És una altra oligarquia.

Dues oligarquies que es comuniquen entre elles. Ignorant els veïns.

Ara és més important que mai fer entendre a tots els propietaris de Santa Maria el que es juguen en la propera Junta i la necessitat de venir i exercir el vot. Aquí cada metre quadrat et dona poder de decantar la balança cap al cantó de la justícia.

Però també és més important que mai ser conscients que tenim una altra força: tenim a cada casa de cada urbanització de Corbera una mitjana de 3 vots electorals que, concentrats en una única força política, decantarien la balança cap al camí d'un nou Govern al Consistori que no sigui còmplice de cap oligarquia. Que parli als veïns a la cara i els escolti.

100 vots per 15 urbanitzacions (les no recepcionades) són 3.000 vots. Poca broma. Fem-hi una pensada.

Jorge Marín *Santa Maria de l'Avall, 18 de novembre de 2025*